

מסורת הש"ס

(א) ויגדל ומרדד ק"א
במס' פ"א ור"א
בשאלות (ב) בשאלות
א"ר ר"א ב"ר (ג) לקמן פ"א
(ד) ומסכת פ"א לקמן ג'
(ה) בערוך א"ר הגוהר ור"א
בשאלות ור"א במסכת
לקמן ג' (ו) מ"י במ"ט
(ז) ומסכת פ"א

הגרות הב"ח

(א) רש"י ד"ה הוה הוצי
דקל הפיז ומידי דפנה
ענפי עץ שקורין לו י"ד
ופרי שלו קורין ביי"ש
וקענב גרד (ב) חוב ד"ה
אמר רבי כו' וי' פע' סתק
ורבי יוסי קמבר לשלם
ט' ולבני ר' יוסי לא
תמל: (ג) ד"ה בסגור ט'
תחילה הסגר ראשון שיטל
לשתוק דה:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה אמר רבי
ב"ר ר' יוסי ור' יוסי
ופרימה כשהוא מוחלט
ומאז שם י"א פ"ו
מ"ט מ"ו מ"ז דמגילה

הגרות הר"א

[א] נ"ב בסגור שני דב"ע
ל"פ דחוי ליה כי פליגי
בסגור ראשון לר"א:

לעני רש"י

בי"ר (לר"י) ד"ה דמג'.

מוסף רש"י

הגוהר. מוטה וסוכה
פ"ה.

משקין בית השלחין פרק ראשון מועד קטן ז.

עין משפט
נר מצוה

כ"ד א"י מ"י פ"ח מהל' י"ט
הל' ה' טו"ש"ע א"ח פ"י
תקל"פ ספ"ק א'
ס"ה ב' מ"י ט"ס טו"ש"ע
ס"ט
ס"ו ג' ד' ה' ו' מ"י פ"ח
מהל' י"ט הלכ"ו פ"מ
לפ"ו ע"ה טו"ש"ע א"ח פ"י
תקל"פ ספ"ק א'
ס"ז ז' מ"י פ"ח מהל' י"ט
הלכ"ו ע"ה
מהלכ"ו ט"מחל"ה לרע"ה
הלכ"ו ז':

רבינו חננאל

ובס"י יאה בין חור
לחור פרסה. ר' יהודה
אמר צ"ח משרה הלבן
כדרכו ומשרה האילן וממנו
כדרכו. ת"י כ"ד כדרכו
חופר גומא וחולת בה
מצודה. כ"ד שלא כדרכו
נרץ שפור וסכה בקורדוס
ומרה כ"פ חתונה.
ומק"ן פירצה במעוד. רב
יוסף אמר בהוצא ופגא,
במתנתא גומא צ"ח כדרכו.
כלומר עולה באבנים וז'
על גב ז', ואינו טח
בטיט. אמר רב חסדא לא
שנו שמק"ן את הפירצה
אלא כותל גינה (א) נאכל
כותל חצרן ששפל בה
כדרכו. אמר רב אשי
מתני' נמי דיקא דעל
כותל גנה אמרה המשנה
ומק"ן את הפירצה
במועד. דקתו ובשביעית
בונה כדרכו. דהייכא, א'
נימא דחצר צריכא לימיר
דבונה בשביעית וכי בנין
בשביעית מי אסיר. אלא
לאו דגינה ואצ"י דמיתוח
כמאן דעביד נטירתא
לפ"י. תניא כותל הגוהר
א"י ור' יוסי אמר רואן
את הנגעים להקל. כ"ד
לטהרו. אבל לא להחמיר.
ר' יוסי אמר ר' רואן להקל
ולא להחמיר. שאם אתה
נוקק לו להקל אתה
נוקק לו להחמיר. שניא
לטהרו או לשמא. אמר
ר' יוסי אמר ר' רואן להקל
במוסגר כי רואן להקל
טורו. אבל לא להחמיר
שאם יראה כי הוא
טמא שיתוק, ואוקמה רבה

עד כמה עד פרסה. לאין מכירין זה את זה ביומא מפרסה
אפי' בלא נהר א"ג ה"פ כשש נהר ממי קרויין מכירין
עד פרסה אבל ביומא מיקרי אין מכירין וזוקא לזיכא נהר:
תניא ר"ש בן א"עזר אומר. לא ידענא מה הוא אס הוא תנא

שלישי או שמה מילמיה דמ"ק מפרס
או שמה י"ל רזבי יהודה מודה בשדה
לגן הסמוכה לשדה האילן וממנו
מ"י בשדה הסמוכה לבית השלחין
לא בשדה הסמוכה לבית האילן ונראה
לי דגרסין ופי' בלחיה שדה לגן
מתירין חכמים ופי' ספרים שכמו
כן כשאמרו בשדה לגן שלא כדרכו
לא אמרו אלא בשדה לגן הסמוכה
לעיר וקאי על דברי רבי יהודה כו':
אמר רב אשי מתניתין נמי דיקא.
פסק בתוס' דהר"ר פ"ק
דהלגמא ח"כ דכותל חצר מוסר
לכמותו ופירש דהיינו דוקא במקום
סמוך לרה"ר שיש לו לחוש לנגיט'
אבל בין חצר לחצר ומשום בני חצר
אסור לנטות כדרכו:

אמר רבי נרואן דברי ר"ם
במוסגר. מה שפירש
בקונטרס דמוסגר אסור נמשמש
המטה לא נדע מנין לו דהא תנן
בפרק קמח' דמגילה (ד' מ:) אין תנן
מוסגר למוחלט אלא פריעה ופרימה
משמע דלענין תשמיש המטה שוין
למחן דאמר מוחלט מותר כל שכן
דמוסגר מותר ולמ"ד מוחלט אסור
ה"ה מוסגר אסור דהא מוחלט מאי
טעמא דאסור משום דליכא ק"ו
לימי חלוטו כדלמיתין בשמעתין והכי
נמי ק"ו לימי הסגורו וגמירין ימי
הסגר מימי ספרו וז' משום דלון
טעון פריעה ופרימה בימי ספרו
נמי אין טעון פריעה ופרימה והא
דקאמר התם בגמרא הא לענין
שילוח טומאה זה זה שוין ה"ה לענין
תשמיש המטה הן שוין אלא לא לענין
ליה לאיסור או ליתר וגם מה
שפירש בקונט' דמוסגר אינו משתלח
חוץ לג' מתנות מזה חזר בו דהא
בפרק קמח' דמגילה (ד' מ:) קאלטר
הא לענין שילוח זה זה שוין ולפי
זה קשה מאי שייך לוותא דאשמו
ולוותא דעלמא במוסגר ובמוחלט
שלמא לוותא דעלמא יש לישב שהוא
זריץ פריעה ופרימה כשהוא מוחלט
וטמא טמא יקרא ופורש מגני ארס
בימי חלוטו יותר מבימי הסגורו

עד כמה עד פרסה. רבי יהודה אומר משדה
האילן כדרכו ומשרה הלבן שלא כדרכו:
תנו רבנן כ"ד כדרכו חופר גומא ותולה
בה מצודה כיצד שלא כדרכו וענין שפור
ומכה בקורדוס (ו) ומרדה הארמה מתחתיה
תניא (ר"ש בן א"עזר) אומר כ"שאמרו
משדה לבן שלא כדרכו לא אמרו אלא
בשדה לבן הסמוכה לעיר אבל בשדה לבן
הסמוכה לשרה האילן אפילו כדרכו שמה
יצאו משרה הלבן ויחריבו את האילנות:
ומק"ן את הפירצה במועד: כיצד מק"ן
רב יוסף אמר (ב) בהוצא ודפנא במתניתא
תנא יצ"ר בצורו ואינו טח בטיט אמר
רב חסדא לא שנו אלא כותל הגינה אבל
כותל החצר בונה כדרכו לימא מסייע
ליה (ו) כותל (ו) הגוהר לרשות הרבים סותר
ובונה כדרכו מפני הסכנה החם כדקתני
מעמא מפני הסכנה ואיכא דאמרי תא
שמע כותל הגוהר לרה"ר סותר ובונה
כדרכו מפני הסכנה מפני הסכנה אין שלא
מפני הסכנה לא לימא תיהו תיובתיה
דרב חסדא אמר לך רב חסדא התם סותר
ובונה הכא בונה רב א' סותר התם נמי
ליסתור ולא ליבני א"כ מימנע ולא סותר
אמר רב אשי מתניתין נמי דיקא דקתני
ובשביעית בונה כדרכו דהייכא איילימא
דחצר צריכא למימר אלא לאו דגינה ואע"ג
דמיתוח כמאן דעביד נטירותא לפירי שמע
מינה: מתני' ר' מאיר אומר רואן את
הנגעים (ב) בתחילה) להקל אבל לא להחמיר
יוחכמוס אומרים לא להקל ולא להחמיר:
גמ' תניא רבי מאיר אומר רואן את
הנגעים להקל אבל לא להחמיר רבי יוסי
אומר לא להקל ולא להחמיר שאם אתה
נוקק לו להקל נוקק לו אף להחמיר אמר
רבי נרואן דברי רבי מאיר במוסגר
ודברי רבי יוסי במוחלט אמר רבא
בטהור כ"ע לא פליגי דלא חזו ליה ואו בהסגר
ראשון כ"ע לא פליגי דחוי ליה כי פליגי
בהסגר

ע"כ כמה עד פרסה. רבי יהודה אומר משדה
האילן כדרכו ומשרה הלבן שלא כדרכו:
תנו רבנן כ"ד כדרכו חופר גומא ותולה
בה מצודה כיצד שלא כדרכו וענין שפור
ומכה בקורדוס (ו) ומרדה הארמה מתחתיה
תניא (ר"ש בן א"עזר) אומר כ"שאמרו
משדה לבן שלא כדרכו לא אמרו אלא
בשדה לבן הסמוכה לעיר אבל בשדה לבן
הסמוכה לשרה האילן אפילו כדרכו שמה
יצאו משרה הלבן ויחריבו את האילנות:
ומק"ן את הפירצה במועד: כיצד מק"ן
רב יוסף אמר (ב) בהוצא ודפנא במתניתא
תנא יצ"ר בצורו ואינו טח בטיט אמר
רב חסדא לא שנו אלא כותל הגינה אבל
כותל החצר בונה כדרכו לימא מסייע
ליה (ו) כותל (ו) הגוהר לרשות הרבים סותר
ובונה כדרכו מפני הסכנה החם כדקתני
מעמא מפני הסכנה ואיכא דאמרי תא
שמע כותל הגוהר לרה"ר סותר ובונה
כדרכו מפני הסכנה מפני הסכנה אין שלא
מפני הסכנה לא לימא תיהו תיובתיה
דרב חסדא אמר לך רב חסדא התם סותר
ובונה הכא בונה רב א' סותר התם נמי
ליסתור ולא ליבני א"כ מימנע ולא סותר
אמר רב אשי מתניתין נמי דיקא דקתני
ובשביעית בונה כדרכו דהייכא איילימא
דחצר צריכא למימר אלא לאו דגינה ואע"ג
דמיתוח כמאן דעביד נטירותא לפירי שמע
מינה: מתני' ר' מאיר אומר רואן את
הנגעים (ב) בתחילה) להקל אבל לא להחמיר
יוחכמוס אומרים לא להקל ולא להחמיר:
גמ' תניא רבי מאיר אומר רואן את
הנגעים להקל אבל לא להחמיר רבי יוסי
אומר לא להקל ולא להחמיר שאם אתה
נוקק לו להקל נוקק לו אף להחמיר אמר
רבי נרואן דברי רבי מאיר במוסגר
ודברי רבי יוסי במוחלט אמר רבא
בטהור כ"ע לא פליגי דלא חזו ליה ואו בהסגר
ראשון כ"ע לא פליגי דחוי ליה כי פליגי
בהסגר

אבל לתשמיש שוין ע"כ נראה דהא דקאמר מר סבר לוותא דעלמא ניחא ליה ומר סבר לוותא דאשמו עדיף אמוחלט קאי והי"פ
נראין דברי ר' מאיר במוחלט דרואן דאי מטמא ליה מחילה נמי טמא הוא וזו מטרה ליה מאי אפסדיה דלוותא דאשמו אינו חושש
דלוותא דעלמא עדיף ליה ונראין דברי ר' יוסי במוסגר דמטמא ליה ופסקי לוותא דעלמא שיהיה טעון פריעה ופרימה וטמא טמא יקרא
ור"ך לפרוש מגני ארס וגם יפקדי שיטער שעד עתה היה מלפיה להיות טהור ואין מלפיה עתה לטהר ותנא אחריתא סבר לוותא דאשמו
ניחא ליה והכי פירושו נראין דברי ר' מאיר דרואן במוסגר דאי מטמא ליה לא יפקדי דשניסן מוסגר ומוחלט דינס שוב חזן מפריעה
ופרימה ובזך הפסד אינו חושש אפי' קרינא ליה הפסד לוותא דעלמא כדפי' אינו חושש אלא לוותא דאשמו אבל מוחלט אין רואן דאי
מטרה ליה יפקדי לוותא דאשמו דקסגר לוותא דאשמו עדיף ליה מלוותא דעלמא וקנת ק"ל מהו נראין דברי ר"מ הא לית ליה לרבי
מאיר כלל דההוא מחויב לומר וזו בעי שתיק ור' (ו) קסגר דלעולם כהן אינו רשאי לשתוק כלל ולדברי ר' לא תמלא בשום אחד
רואן להקל ולא להחמיר דאינו רשאי לשתוק כלל והכי הוא ליה למימר נראין דברי ר' יוסי כו' ואין נראין דברי יוסי כו' והכי אמתא
בשמעתין דטיפת חלב (חילין ד' קט:). בהסגר ראשון ב"י ע"פא א"א פ"ג. מה שפירש בקונטרס בסוף הסגר ראשון ומשום הכי
רואן אי טהור שפיר וזו עומד בעיניו מחילה נמי בזית הכלל היה עומד וקשה דלמא פשה הנגע ויהיה עמא מוחלט והכי משמע בנגעים
פ"ה דארבע מראות הללו מלטרפין זה עם זה לפטור את העומד סוף שבע שני להחליט את שנוגד בו מחיה או שער לגן בתחילה בסוף
שבע ראשון או בסוף שני לאחר הפטור להחליט את שנוגד בו פיסיון בסוף שבע ראשון או בסוף שבע שני יש לפרש בהסגר
ראשון כ"ע לא פליגי דחוי ליה הו' העטעם משום דלטהרו או לטמאו לא שייך למדרש עד שעה שזריץ לטמאמו דהיינו בסוף הסגר שני
אבל בסוף הסגר ראשון ראי הוא להסגיר עוד ולא יטמאו וכל זה דוחק לכך נראה דברי רבינו יתכן בהסגר ראשון היינו תחילת הסגר ראשון
שיכול (ו) לשמח בהן דהא לא שייך לטהרו או לטמאו בהסגר שני והוא בתחילת הסגר שני שמה אינו יכול לשתוק והוא דרין בסוף הסגר שני:
לטהרו

ז' א"ל תינתן הסק"ס נראה
מחיתים הם.